ROMAI TSASZÁRI ÉS AP. KIRÁLYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indúlt BÉTSBÖL *Kedden* 18 *Septemberben* 1792.

Tsak egy órában ſem bizonyos az ember mi történhetik vele; azt irja *Horátius.* — Kiterjeſztett ſzerelmetes Menyaſzſzonyi Karok közzé váratik vala a' H. Palatinus fö Udvari Mestere Gr. *Szapáry* Ur ö Ex. ja Prágába a' napokban; 's midőn a' jegyes pár mind a' két réſzről azt vélné, hogy a' leg érzékenyebb öröm között fogják egymás ölelni — mi történik? *Quid quisque vitet nunquam Cantum eſt in horas.* — Meg-indúl a' meg nevezett Méltóság Bétsböl Prága felé, hogy a' maga Jegyes Társát Gr. *Kláry* Kisaſzſzonyt Hites-társúl hozná haza magának. — 4 lovas ſzekerén megyen vala — vele valának egy *Kammerdinere*, egy *Jágere*, és egy ſzolgája azon a' Bakon, hol a' Kotsis ſzokott ülni. Magával viſzi vala a'

drága Menyaſzſzonyi ajándékot, melly drága gyöngy gyökböl, kövekböl, 's más effélékböl áll vala, 's ezen kivül arany pénzben ſok ezer forintokat. Kétség kivül, valami ördög súgallásból el árultatott munka által, midön a' Gróf Bétsböl tsak 4 Posta útakat ment, és a' *Jezelsdorfi* Posta állástól alig vólna egy néhány ezer lépésnyire el távozva, tsak meg-fogja a' lónak zaboláját egy útan álló Tolvaj a' ſetét étzakának idején — el vagdalja a' lovak iſtrangját, és parantsolá a' Posta Kotsisnak, hogy az alatta lévö lóval ſzaladjon-el — tsak el bámúl ezen nagy útazó, a' midön 14 más Tolvajok felfegyverkezve tsak elé állanak, és a' Grófot megtámodják. A' Gróf egy elöbb pénz ki hányálsal akart ſzabadúlni, de nem lehetett — meg-ſebesité a' Grófot a' gonoſztévök és el-ejték. A' *Kammerdinernek* jobb Karját kereſztül lövék és bal karját meg-ſebeſitvén a' földön hagyák — a' *Jágert* hasonlóképpen, és igy a' Kotsit ki-prédálván, ſok ezerig való pénzt és drágaságokat el-vivének. Ez alatt az el-ſzaladott Posta Kotsis a' közelebb *Station* lármát ütött — ſegittség érkezett, és a' mint mondatik, némely Tolvajok el-is fogattak, kik között 2 Bavarusokat mondanak lenni; mint-hogy a' dolog-is Bavériának ſzélében történt. A' Grófnak némelly ingeit imitt amott el-hányva meg-találták, és a' ki-hányt pénzböl is valamit más nap reggel, nevezetesen egy erſzényt egy néhány 100 arannyal. A' Gróf 3 ſebekkel hólt ſzin alatt hagyattatván, magát be kötöztette, és Prága felé tovább útozott, a' maga embereit pedig orvási kéz alatt hátra hagyta; kik közzül, a' mint értjük az egyik meg-is hólt. — A' F. Király és a' F. Palatinus a' maga orvaſsait küldötték, a' mint mondatik, ö Exjának orvaslására. — Közelebbi Leveliink bizonyosabb tudóſitást fog vinni ezen ſzomoru történetröl.

Az

Az öreg Báró *Vetzlár* a' maga kisebbik fiát a' tékozlásért, az Ország házához fogságba tette, és ugy szándékozott, hogy 2 napok múlva Lembergbe vitesse köz-katonának; de ez az édes Annyának nem tetzvén, el megy egy néhány Asszonyi személlyekkel a' Fia látogatására a' fog-házba, és Asszonyi köntösben ki hozta onnan, a' vigyázók szeme elöt, és ki szabaditotta.

Nyitra és *Trentsén* V.megyékböl Bétsbe jö a' *Naszszau* Serge 23 dikra, a' *Schakminé* pedig innen költözik. — Az égi háboru, a' jég-elsö 's több e' félék szerentsétlenségeket okoztak Hazánkkan; de ezekröl ez után bövebben.

ALLOCUTIO.

Excellentissimi, ac Illustrissimi D. Comitis Josephi de Mitrovszky, Commendantis, Generalis, et Comissarii Regii Plenipotentiarii ad Inclytos SS. et OO. M. Principatus Transilvaniæ.

Nacti sumus Inclyti Status & Ordines, Franciscum Secundum, Romanorum Imperatorem, Hæreditarium Regem Hungariæ & Bohemiæ, in nostrum quoque M. Principem Transilvaniæ. Imperium, & Hæreditaria Regna, ac Provinciæ solemnitatem in Augurationis, & Homagii, non tam pompa verborum, quam fervore amoris fidei, & addictionis, jam celebravere.

Exultat Germania de supremo, eoque dignissimo suo capite, communibus suffragiis electo. Bohemia & Austria venerantur in Filio, & proprias, & Genitoris Leopoldi, ac patrui sui Josephi virtutes, a quibus ea regnandi principia adoptavit, queis populos sibi subjectos beare valeret. Princeps, qui jam in flore ætatis molestissimis expeditionibus bellicis contra Turcas, sævissimos olim devastatores Hungariæ & Transilvaniæ, forti, imperterritoque

animo interfuit, ſortemque ſuam pro patria impavide periclitari auſus eſt.

Superbit Hungaria tanto Principi Sacrum Regni diadema primum impoſuiſse, nobilique quodam enthuſiasmo Comitata eſt inaugurationem ejus tam generoſa, magnani maque liberalitate, quæ ad hæc usque tempora absque exemplo erat.

Tandem illuxit Tranſilvanis quoque fauſtus, fœſtusque ille Dies, quo nationibus hujus etiam M. Principatus communem Homagii ſolemnitatem & abinde promanantes felices eventus participare legaliter deſtinatum eſt.

Cum me ſua Majeſtas Sacratiſsima, pro hoc illuſtri actu, & in ejus finem indictis his Comitiis in Regium Suum Comiſsarium Plenipotentiarium clementer denominare dignata ſit, nullum ardentius votum in me ſentio, quam ſolemni huic muneri meo, quod mihi omni ratione, & honorificum & æſtimatiſsimum eſt, eo felici cum ſucceſsu ſatis facere poſſe, qui et benigniſsimis Majeſtatis ſuæ intentionibus & ſimul etiam votis Inclytorum Statuum & Ordinum ſolide correspondere valeat.

Felicem me exiſtimo, me in organum intentionum ejusmodi Regis deſtinatum eſse, cujus ſingularis prædilectio in eam illuſtrem gentem, coram qua mihi ſermo eſt, jam prævie benigniſsime teſtata eſt, & felicem me etiam exiſtimo, me Interpretem Regiarum intentionum coram tali gente facere debere, quæ ſibi pulcherrima illa attributa *Nobilis ac magnanima gentis* juſtiſsimis titulis jam dudum propria fecit.

In hac felici circumſtantiarum conſenſione ubi ex una parte ſua Majeſtas Sacratiſsima *fidem et legem* in Symbolum ſui Regiminis ſibi eligere voluit, & altera vero parte Nobilis animus, & magnanimitas Nationales hic congregatorum Inclytorum Statuum & Ordinum proprietates ſunt, ſaluberrimi tantum effectus in communem patriæ felicitatem redundare

dare poterunt, ſalus autem publica per reciprocam jurandi fidem in Sacratiſsimam atque ſupremam reipublicæ legem firmabitur.

Quod autem ſua Majeſtas Sacratiſsima omnia ſceptro ſuo ſubjecta regna Hæreditaria, & provincias, ac proinde hunc etiam M. Principatum Tranſylvaniæ iis tantum principiis fortunare in votis, & voluntate habeat, quodque ſua Majeſtas nullius gentis vel populi jura & libertates, leges, & conſtitutiones infringere, vel illis derogare cupiat, quin imo ultro illibate conſervare & confirmare velit, id Inclytis Statibus & Ordinibus ex tenore reſcripti Regii uberius intellexiſse licuit, id ego nomine quoque Regio hic palam profiteor, atque polliceor; & id denique mox etiam Sacramento confirmaturus ſum.

Quemadmodum proinde Regiæ hæ ſponſiones luculentiſsima argumenta de benigniſsima propenſione ſuæ Majeſtatis erga Inclytos Status & Ordines & de vere paterna in promovendis publicis M. Principatus hujus Tranſilvaniæ commodis ſollicitudine in ſe complectantur atque manifeſtant; ita etiam clementer confidit ſua Majeſtas Sacratiſsima, inclytos quoque Status & Ordines derivatam in ſe a majoribus ſuis erga ſuam Majeſtatem, ejusque Sereniſsimam domum fidem, et devotionem, jam ſupra ſæculum luculenter teſtatam, futuris quoque temporibus inviolabiliter ſemper ſervaturos & comprobaturos, ea denique omnia quæ ad legalem Inclytorum Statuum & Ordinum obligationem pertinent promte & alacri animo præſtituros eſse.

In hujus proinde conſequentiam Sacratiſsima ſua Majeſtas univerſos M. Principatus Tranſilvaniæ partiumque annexarum Status & Ordines arctiori mutuæ fiduciæ vinculo ſibi devincire cupiens, clementer poſtulat, ut fidem Inclyti Status & Ordines primum & ante omnia ſuæ Majeſtati, Regiæque ſuæ Domui Auſtriacæ Sacramentum fidelitatis more conſveto in mea præſentia præſtare velint.

Conti-

Continuatio Allocutionis.

Post reciproce præstita juramenta.

Perstricto jam arctiori, eoque indissolubili inter Augustissimum Principem, & Inclytos Status & Ordines mutuæ fiduciæ vinculo, nihil mihi reliquum esse video, quam ut Inclytis Statibus & Ordinibus de super candidissimo cordis affectu congratuler, eaque sincerissima mea vota adjungam, quatenus ex hoc solemni sanctissimoque actu reciproci pignoris effectus secundissimi publicam omnium M. hujus Principatus Nationum atque Populorum salutem promanare queant.

Non sine offensa diffidere viderer sapientibus Inclytorum Statuum & Ordinum consiliis, si me non in antecessum convictum arbitraret, Inclytos Status & Ordines ipsosmet agnituros esse, quid in modernis rerum circumstantiis, infaustisque temporum vicissitudinibus, ubi per arbitrarias jurium libertatumque ideas, in diversarum Europæ Nationum vulgus quoque irreptas diversas etiam revolutiones sinistro quodam Genio obortas esse videmus, & ex inde quoque hominum varias classes ex limitibus connaturalium suarum conditionum egressas ad devia perniciosissima deflexisse experimur, quid inquam in his rerum circumstantiis, & Regi nostro & Inclytis Statibus, atque Ordinibus, quid cunctis denique Incolis M. hujus Principatus Transilvaniæ pro conservanda communi felicitate, tranquillitate, & concordia convenire possit? Firma quin imo spe atque fiducia teneor Inclytos Status & Ordines juxta proprium eorundem Nobilemque recte sentiendi animum, & avitam generositatem omnia ea, quæ saluti publicæ, ultimo huic societatum humanarum fini quoquo modo proficua existimabunt, sponte sua provisuros. Et in gratissimo hoc in futuram Patriæ hujus beatitudinem prospectu reminiscentia moderni muneris mei Regii, quo condecoratus sum, præcio-

ſiſsimæ mercedis loco mihi erit, meque digniſsime, ac feliciter munere meo perfunctum eſſe arbitrabor.

Reſponſum Excellentiſsimi Domini Comitis Georgii Bánffi L. B. de Loſontz Gubernatoris Regii &c.

Excellentiſsime Domine Comes Commiſsarie Regie Plenipotentiarie!

Sesqui alter agitur annus, ex quo Provincia hæc ſe, ſibi ipſi redditam, gratulata, Statum felicitatis publicæ perinde, ac felicitatis Auctorem perpetuum fore confidebat.

Memoria lucis illius auſpicatiſsimæ nondum a loco iſto receſsit; præſens eſt omnium præſentium animis, totique Magno Principatui, dies ille, quo veluti præſens Patriæ Noſtræ Pater, ſpes omnium noſtrum occupabat, longæva digniſsimus vita, niſi dignior fuiſſet æterna; calent adhuc Aræ votis, precibusque noſtris pro ſalute Principis optimi fuſis, ac intemerato fidei ſacrificio conjunctis, de quo jam ipſi Poſteritati anticipata fiducia gratulabamur, ſed major ille, meliorque fuit, quam ut diu mortalis eſſe poſſet: quieſcit jam cor illud Auguſtum, cujus Opes corda ſubditorum erant; Regali conditum Urna, ſed cui monumentum ære perennius Corda ſubditorum erunt.

Non vereor, ne præſentis lucis locique lætitiam mæſta hæc commemoratio intercipiat; cum non melius doleatur amiſſum, quam ubi per præſens compenſatur, & elati patris memoria, optime in Filio reviviſcat, nec omnino ereptus iis Leopoldus videatur, quibus datus eſt Franciſcus Princeps pluribus Titulis Auguſtiſsimus, quam quos in Titulis gerit, Princeps, quem ſi naſcendi conditio tot regnis, ac Provinciis hæredem non dediſſet, virtus eligeret, in quem ſi præſaga Majorum noſtrorum

ſapientia

ſapientia ipſo propaginis jure imperium non transtuliſſet, hodie ſuffragia noſtra transferent; adeo illa, Fide, & Lege jam ſibi demeruit. Hinc nos hodie perpetuam fidelitatem, qua ei, non minus propria inductione animi, quam inviolabili patriæ noſtræ lege obſtricti ſumus, juris etiam jurandi Sacramento adfirmaturi, ſi alacritatem, promptitudinemque, debemus, verbis et factis nunc exprimere non poſſumus, vitam, ſangvinem, fortunasque noſtras pro quovis tempore, quo ſalus ejus cum ſalute Patriæ arctiſsimo nexu devincta, popoſcerit, devovemus.

Etſi autem Principis hujus Auguſtiſsimi Majeſtatem animis magis quam oculis hic præſentem habeamus, vel hanc tamen abſentiae partem, optatiſsima Excellentiæ Vetræ præſentia ſarciri gratulamur, cujus nobiliſsimam perſonam, & Regium oraculum, & noſtra fiducia dignam invenit, quæ ſummi optimique Principis noſtri Perſonam nobis repræſentaret: cui illuſtrium natalium ſplendor, cui res bello paceque fortiter, ac ſapienter geſtæ, cui humanitas, affabilitas, benevolentia, vel brevi hoc tempore, quo ea nobis frui licuit æſtimationem, Reverentiamque omnium noſtrum conciliavit.

Quæ omnia in certam ſvavemque nos erigunt ſpem, fore ut Excellentia Veſtra hanc fidelitatis noſtræ devotionem, vota, præcesque noſtras Auguſtiſsimo ſuæ Majeſtatis Sacratiſsimæ conſpectui benevola cum comendatione ſit oblatura. Id quod etiam plexa cum reverentia, certaque fiducia imploramus.

Külsö Levelek.

Namur 4. Sept. — „ Ide éppen most érkezék egy Kurir azzal a' jelentéſsel, hogy *Thionville* Városſa meg-vétettetett légyen. Erröl ez után többet. „

Brüſzſzel 5-dik Sept. — „ *Verdün* Városſa a' *Pruſzſzus Királytól* ſzeméllyesen vezéreltetett táboznak, minekutánna egy darabig ágyuztatott vólna, *capitulátióval* fel adta magát. A' Király Sept. 1-sö napján ſzállott bé a' Városba, és azt reméllik, hogy innen egyenesen *Cholons* Városſának fogja útját venni. Ugyan ezen tudóſitás ſzerint *Sténay* városſa is, mellyben az örizeten lévö Frantzia Sergek magokat igen vakmeröen védelmezték, a' Generál *Klerfé* alatt tsatázó *Auſtriai* Sergek által bévétetett. „

Frankfurt 6. Sept. — „ A' *Verdün* Várának *capitulátióval* lett fel-adattatásáról való hirrel *Berlin* felé menö Pruſzſzus Jáger azt az ujjságot mondá, hogy a' *Verdünbe* bé-vettetett *Bomba* a' *Kormányozó* házára esett, ki is magát, a' Várnak fel-adattatása elött, agyon lötte. Az örizeten lévö Frantzia Sergek ſzabad el-menetelt nyertenek. — (Ezen tudóſitás ſzerint Sept. 2-dikán ſzállott bé a' Pruſzſzus Király *Verdünbe*. „)

A' *Pruſzſzus* és *Auſtriai* egyesült Sergek ſerény és ſietö lépésekkel ſietnek elö felé *Lotháringiában*, melly bizonyos e' következendö a Levelekböl: —

„ *Toul* 3. Sept. (*ezt a' Frantziák irják*) — Az ellenség ſebess lépésekkel közelit. Már Sz. *Mihielig* el-érkezett, az hol a' fegyvereket mind el foglalta. Bé érkezvén a' Városba, egyenesen a' *Tanáts-ház* elejébe rukkolt, és a' Város Elölljáróit fegyveres kézzel arra kénſzeritette, hogy ezek, a' *Sauſse* házát, ki most a' Sz. *Mihieli Criminale Forumnak* Titoknakja, ez elött pedig az a' *Varennéi*-Tanáts-béli Prokurátor vala, ki a' Frantzia Ki-

rályt

rályt Párisból való el szökésekor árestálta vólt, nevezzék-ki. Ennek házára az ellenség réá-is vitettetek; de ö maga nem vala otthon. „

Luxemburg 3. Sept. — „ A' Frantzia Sergek, és a' H. *Hohenlohé* Sergeinek egy része között igen véres tsata esett. A' Frantziák Sz. *Michiel* mellett a' tetökön Sántzokkal jól meg erösitetve lévén, minden félelem nélkült várták a' feléjek közelittö ellenséget. Hertzeg *Hohenlohé* pedig el tökéllette vala magában, hogy a' Frantziákat ezen ö bátorságos fekvésekböl valami módon kimozdithassa, mellyre nézve nagy erövel réájok ütött. A' Frantziák olly mérges dühösséggel oltalmazták magokat, mintha a' gyözedelmen vagy halálon kivül semmiröl egyébröl tudni nem akartanak vólna, és a' Hertzeg Sergeit elöbbször visszaverték, de az után az ütközet ismét meg-ujjulván, a' Frantziák hátat adni kénteleniettetenek, és magokat, noha meg lehet vallani, hogy szép rendel, visszavonták, és igen eröss tábor hellyeket elhagyni kénteleniettetenek. — Ezen tsatában közel 600 Frantziák vesztették-el életeket, a' H. *Hohenlohé* katonái közzül valami 4 vagy 5 százan maradtanak a' tsata piatzon. „

A' *Luxemburgi* régibb Levelek szerint Generál *Jarry*, az a' nevezetes Frantzia Generális, a' ki *Austriai Flándriában* a' minap *Kortry* Várossának külsö várossait fel-égettette vólt, már most réá únt a' nagy patriótaságra, és Frantzia Országból elakarván szökni, egy *Froassy* nevü Frantzia Húszár Obersterrel együtt, *Grevenmachernél* a' miéinkektöl árestáltatott, és mint hadi fogoly *Luxemburgba* hozattatott. — *La Fayette*-is ide *Luxemburgba* hozattatott, nem az *Antverpiai* várba.

Vájmár 2. Sept. — A' Prusszus Király azon *Pattantyusnak*, a' ki az elsö *Bombával* a' *Verdüni* Komendáns házát meg-gyujtotta, emlékeztetö jutalom pénzt ajándékozott. — Ezen Vár a' 6 dik lövésre fel-adta magát, noha ennek Komendánsa

olly

olly feleletet adott vólt, midön a' város fel-kéretetett, az ellenségnek; hogy magát egy tsepp vérig oltalmazni fogja. — Ez szegény meg is állotta fogadását, mivel magát a' városnak fel-adattatása elött agyon lötte.

A' *Longvy* várossa-béli Komendáns és Obersster, a' ki ezen várost fel adta, fogságban vagyon, és minden alatta léyö katonákkal együtt processus indittatott, a' városnak fel adásáért, ellene, mint hazája árulója ellen.

Páris. — *Páris* Várossának egyik osztálja olly jelentéssel jött a' Nemz. Gyülés elejébe, hogy azt a' *Zászlót*, mellyet néki *La Fayette*, az a' hazája áruló, ajándékban adott vólt, meg égetvén, már most ennek drága arany tzafrangjait a' Nemz. Gyülésnek ajánlaná. Sokáig folyt a' vetélkedés felette, hogy vallyon illendö dolog lenne é ezen ajándékot el-fogadni, vagy nem. Vóltanak olyanok, a' kik azt mondották, hogy ezen aranyot már eléggé meg tisztitotta az a' tüz, melly által maga a' zászló meg égettetett. Végre tsak ugyan nem vette-el a' Nemz. Gyülés ezen ajándékot.

A' *Nemzeti Gyülés* meg határozta, hogy a' *majorennissé* lett gyermekek, a' magok szülejeknek hatalma alatt lenni ne kéntelenittessenek. — A' háborus Frantzia széleken ki hirdettetett a' Nemzeti Gyülésnek végzéséböl, hogy a' melly hazafiak szerentsétlenné tanálnak ezen háboru miatt lenni, azoknak feleségeikre és gyermekeikre a' Státus fog illendöen gondot viseltetni. — Ezen régi 3 hadi Ministerek, *Narbonne*, *De Grave*, és *Lojard*, azzal vádoltattanak közelebbröl a' Nemzeti Gyülésben, hogy az elsö ezek közzül 28 ezer, a' második 20 ezer, a' harmadik pedig 40 ezer Livrákat költött légyen el tilalmas hellyre, valamelly el-titkolt hadi költségre rendeltetett summából. „

„ A' háborus szélekröl bé-érkezö roszsz hirek egészszen *elektrizálni* kezdették Páris várossát. Ed-

gyik

gyik hazafi kéſzteti a' máſikat, mindenütt hadi-kéſzületek ſzemléltetnek, az Orſzág-útak ollyanok, mintha fegyveres hazafiakkal vólnának bé-vetve, a' népesebb városok, a' hangya bojból egyſzeriben fegyveres vitézekké változott *Mirmidonok* Sergeihez hasonlitanak, mindenek a' határ-ſzélek felé ſietnek, és ha hinni lehetne azt, hogy a' Frantzia nép magát a' Pruſzſzus és Auſtriai Sergek elött-is olyan vitézen fogja viſelni, a' mint Párisban eskü-ſzik, kegyetlenkedik, és minden féle igéreteket té-ſzen, ugy lehetetlen vólna, hogy ſzerentsés ki menetelt ne igérjen az ember az ö probájoknak. „

„ De mind ezek tsak ollyan álom látások, a' mellyekre az ember, fel-ſerkenése, után keſervesen emlékezik. A' Frantzia Sergeknek fogyatkozásai ezerek. Az ö leg-jobb tiſztjeik ki-költöztenek. Meleg-vérü hazafi tiſztjeik, 's bátor ſzivü fegyveresseik, hogy a' Frantziáknak ne vólnának, azt ſenki ſem mondhatja. De a' tapaſztalás és gyakorlás nélkül való bátorság örökké több kárt, mint haſznot ſzokott a' háboruban tenni. A' vakmerö Frantzia Sergek bátorságát, gyakorlottság és egyéb hadi praktikák által kerülik ki a' *Pruſzſzus* és *Auſtriai* ſokat tapaſztalt Generálisok. A' gyakorlott Sergeken, akármelly nagy erö-is, ha gyakorlatlan, ritkán ſzokott gyözedelmet venni. „

Az *Oroſzok* a' tengeren nagy kéſzületeket téſznek a' Frantziák ellen. Hogy a' *Fekete tengerröl* a' Konſtántzinápolyi tsatornán a' *Föld közép tengerre* egy Oroſz hajós Sereg a' Frantziák ellen már bé-evezett légyen, bizonyos dolog; mivel már ez iránt még a' Nemz. Gyülésben is jelentést tett a' Hadi-Miniſter. — Már ſem *Holländus*, ſem *Oroſz* ſem *Anglus*, ſem *Spanyol* Követ Párisban nintsen. — Az *Anglus Udvarban* magok is bajosan reméllenek a' Frantziák ſegedelmet. A' Frantziák az Anglus népben látiatnak inkább bizni: de ezzel ſem nyernek ſemmit is. Tégyük fel, a' mint bizonyoson-is fel-tehetjük, hogy az Anglus népnek egy réſze akar-

jon

jon ſegitségül lenni a' Frantziáknak. Mi haſznát véſzik a' Frantziák a' tsupa akaratnak? Az e' féle külsö nemzetekkel való *Trakta Angliában* magától az Udvartól függ. Ha azt fel-tennök is, hogy az Anglus nép az Udvart a' maga zúgása által a' Frantzia népnek ſegitségére akarná-is venni: igy is ez, az Anglus Conſtitutiónak terméſzete ſzerint, olly késöre eshetnék-meg, hogy az Europai több egyesült Fejedelmek addig a' Frantziáknak bizonyoson törvént fognának elejekbe ſzabni. — — Mind ezeket kevés idö el-fogja válosztani. „

Páris Sept. 3-dikán. — A' ſzélekröl bé-érkezö roſzſz hirek két vakmerö gondolatokat gerjeſztettek a' *Párisi* népben — egyiket azt, hogy mindenek fegyverre kaptanak, és hazájok oltalmzására indultanak — a' máſikat pedig azt, a' mi nem tsak vakmerö, hanem egyſzersmind iſzonyu-is. Megmérgelödvén t. i. a' nép azon, hogy a' Birák a' 10-dik Auguſtusi zenebona alkalmatoſságával fogságra tétetett ugy nevezett *Contrarevolutiós* ſzeméllyek megitélését és meg-büntettetését ily ſokára haloſztották, magának eleget tett, és ezen tömletzben lévö ſzeméllyeket mind egy lábig meg-ölte. Mind ezen meg-ölettetett ſzeméljeknek ſzáma, mind az ö meg ölettetéseknek egyéb környül állásai még eddig bizontalanok. „

A' *Német Birodalom* magában gondoltatva még eddig nem izent hadat a' Frantziák ellen. — —

— — — —

Kantzellárián egy Tsáſzári jelentés kéſzitteték, mely *Régensburgban* a' Német Tanáts elött ezen hónapnak 7-dikén fel-olvastatván, közönséges meg-itéltetés és meg-fontoltatás alá vétetteték. Ezen Tsáſzári jelentésben elö-adattatnak elöbbſzör a' Frantziáknak minden eddig elé a' Német Birodalom ellen el-követtetett eröſzakoskodásaik 's különösön mémelly *Alsátziában* és *Lothäringiában* bé biró Német Fejedelmeknek temérdek meg-káróſittatásaik, és mind azok a' veſzedelmes következések, mellyeknek egéſz Német Orſzág, ha tsak a' Frantzia el-kevéljedett vakmeröségnek elejébe közönséges meg-egyezésböl gát nem tétetödnék, ennek utánnais bizonyoson ki tétettetve fogna lenni. Végezetre e' következendö kérdéseket teſzi a' Tsáſzár a' Német Birodalom fö Tanátsának elejébe: — „

„ 1-*ſzör.* Szükséges é a' Frantziák által a' Németek ellen valósággal el-kezdetett háboru ellen, az egéſz Német Birodalom réſzéröl-is hadat izenni? —

2-*ſzor.*) Bé kell é' már Frantzia Orſzág ellen azon fenyegetést tölteni, melly által a' múlt 1791-ben Deaemberben azt adta a' Német Birodalom tudtára a' Frantziáknak, hogy ha ök a' *Békeſséges Traktákat* igy meg-rontának, ugy a' Német Birodalom ſem fogná magát a' *Münſteri* 's több ezt követett kötéseknek meg-tartására kötelesnek ismérni?

„ 3-*ſzor.*) Szükséges lenne é az alatt a' fel tétel alatt, ha t. i. a' Frantziák ellen had izentetnék, a' Német Orſzágban közönségesen, és törvényesen lában állani ſzokott katonaságot 3 ennyire ſzaporittani, és ezt a' *Triplumut* Frantzia Orſzág ellen indittani?

4-*ſzer* és 5 *ſzör.*) Mit keljen a' Német Birodalom Sergeinek vezérlése, tartása, ennek hadi Kasája, és az ebbe mindenektöl bé adattándó ſumma iránt meg-határozni?

6-*ſzor.*) Meg-kell é egyſzeriben a' Német lovaknak, fegyvereknek, eléségnek 's egyéb hadi kéſziile-

ſzületeknek Frantzia Orſzágra való által vitelét tiltani 's a' t.

7 *ſzor* és 8 *ſzor.*) Meg kell és a' Német Birodalom minden tagjainak tiltani a' Neutralismust? 's mit kell a' Frantziákkal való levelezésröl meghatározni?

Végre azt jovasolja a' Tsáſzár ezen jelentö Levele által a' Német Fejedelmeknek 's minden más Német Rendeknek, hogy ezen tanátskozáſsal erösſen ſiesſenek; mivel az egéſz Német Birodalomnak java ezt kivánja.

Az *Albert* Hertzeg vezérlése alatt Auſtriai Belgiumban maradott kiss ſergetske igen jól kezdi magát viselni, és a' Frantziák ellen való hadat, noha tsak kiſsiben, igen jól viſzi. — Sept. 5-dikén réá ütött Gen. Lájtinánt *Latour* egy *Lannoy* nevü *Flándriai* Frantzia városotskára. Az ellenség elöbb igen kemény tüzet adott, de 7 minuták alatt magát a' Sántzról a' Városba viſzſza vonni, és fejér Záſzlókat ki-rakni kéntelenittetett. Sokan estének el; de ezeknek ſzáma még nem tudatik. 6 Frantzia tiſztek és 144 köz emberek tétettenek fogságra. Ugyan azon nap, a' *Zöld-Laudonok* Oberſtere *Mylius*, egy más *Frantzia Flándriai Rouboix* nevü helységet el foglalván, egy Frantzia Kapitánt és 50 köz-embereket hozott fogságra.

Páris 4. Sept. — „ Ismét meg indúlt az Öldöklö-Angyal Párisban. A' múlt 2-dik Septembernek 3-dikára virradó étzaka valóságos Unokája vala a' régi *Bartholoméus étzakának*, és a' Frantzia Kronikákat örökös gyalázattal béjegezte meg. Sept. 2-dikán estvéli 8 óra tájban a' Városi *Köz Tanácsnak* némelly tagjai a' Nemz. Gyülés elött meg-jelenvén, jelentették, hogy a' nép minden fogházakra réá rontván, már a' vér-ontás el-kezdetödött vólna. A' Nemz. Gyülés 12 ſzeméllyeket rendelt hirtelenséggel, kik minden fogházaknál az öſzve tojult népet tsendeſittenék. Ezek tsak hamar viſzſza küldöttenek egy Strázsát a' Nemz. Gyüléshez azzal az izenettel, hogy a' nép telyeſséggel

nem

nem tsendesedik: hanem tegyen a' Nemz. Gyülés más rendeléseket; mivel a' nép már most nem hogy szép szóra hajtana, hanem magoknak a' Commissáriusoknak élete-is veszedelemben forog. A' Nemz. Gyülés ellenben olly tehetetlennek ismérte már ekkor magát, hogy hozzá se szolván tovább ehez a' dologhoz, a' maga napi munkájához kezdett. — Most már *Manuel* maga a' Város Prokurátora, a' ki külömben *Mammonnya* a' Párisi népnek, nem hogy tsendesíthette vólna a' népet, hanem, hogy életben maradhasson, el állott a' dühösködöknek lába elöll. „ — „ Ezen *Kanibálok* vér szomjuhozó Serge külömb külömb bándákra oszolván, egyik tsoport ezek közzül a' Karmeliták épületére rontott, a' hol Aug. 29 dikétöl fogva egy néhány száz fogságra tétetett meg nem esküdött Papok tartattanak. Itt egy-más után 264 Papok levének a' dühösködök boszszu állásának ártatlan áldozatjaivá; tsak 12 oskola mesterek hagyattanak meg közzüllök életben. „ — „ Illyen iszonyuság követtetettel minden más tömletzekben-is. Minden *idö*, *nem*, és *rang* béli külömbség és leg kissebb könyörületesség nélkűlt mészároltatának fel mind azok a' személjek, valakik Aug. 10 dikétöl fogva valamelly gyanu végett fogságra tétettenek vala. „

„ Ezen áldozatoknak száma valami 4 száz személjekre számláltatik, kik között a' nevezetesebbek ezek u. m. a' 2 *Montmorin* a' vólt Minister és a' *Fonteneblói* Kormányozó, a' Királynétól a' napokban el vétetett és fogságra tetetett Madam *Lambelle* és *Turcelle*. A' *Turcelle* 10 esztendös léánkája, és a' viseös Madam *Brice* igen nagy bajjal szabadittattanak meg a' haláltól. A' Helvetus Regementnek fogságba lévö Stáb tisztjei-is mind megölettettenek, ki vévén az egy Gen *Afryt*. — A' N. Gyülés meg határozta, hogy a' Páris körül készittetendö Sántzokon a' néppel edgyütt, a' Nemz. Gyülésnek minden nap 12 tagjai dolgozzanak. „